

sõawäega, piiskopi wägi, „mõega mehed“ ja Riia linna kodanikud olid nüüd ühes lõus Litwa rahwa tulemist ootamas. Nende sõa pealik oli Konrat Meindorp, üks suure mõisniku son mees Saksa maalt, kelle kätte piiskop Albert, kui tema ise Riia linna elama läinud, ülsküla loosi oli annud. Sellepärast nimetati teda nüüd ülsküla herraks, ja tema sugu selts on praegu weel kuulus ja rikkas mõisnikude sugu meie Maal. Kui nüüd kuulda oli, et Litwa rahwas jo tagasi tulemas ja et nemad Gesti laesed ärawõitanud, saatsid salajaid kuulajaid, mis teed nemad tahtsid tagasi tulla. Kubesalus, Kube elupaikal, olid bömaial ja seal said kuulajad teadust, kust nemad tahtsid läbi minna. Ühe metsa ja mäe warjul tee ääres ootasid Semgalli ja Saksa rahwas neid. Talwene aeg oli, lumi sügaw, sellepärast ei käinud Litwa mehed mitte konouti waid järestiku. Gsimised said wärske jälgedest lume peäl aru, et üks wägiligidal, jäiwad seisma, senni kui teised ligemale jõudsid ja seadsid ennast, tulba wiisi seistes lahingele. Semgallid suurt hulka nähes, said araks, ja tahtsid salaja toganeda, aga Sakslased põlgasid selle nõu, seda häbiks arwates. Palusid pealikut, et kui Semgallid mitte ei tahaks, et nemad üksi Litwa rahwa wäe wastu woiksid hakada, sest et se ei ole Saksa mehe mood mitte, waenlase eest toganeda, waid enne-maste wiimse meheni lahingis surma leida. Se oli ka Konradi mõte. Ilma kartmata hakasid paar sada Sakslased paari tuhat Litwa rahwa wastu sõdima.

Konrat ise ja tema hobune niisamuti olid üsna ületse raudrüdis, suur hulk tema seltsimeestest ka (kuida sel aeal pruuf oli, kus üksi mõega, oda ja ammuga sai sõas sõditud ja tule riistad weel olid teadmata). Kui Litwa rahwas näggi, et se pisukene hulk hiilgawa rauaga kaetud mehi ni kartmata nende peäle tunggis ja neid hakasid tapma, tuli suur hirm nende peäle (sest nemad ei olnud enne niisugusi mehi weel mitte näinud) ja hakasid laiale jooksema. Nüüd tulid ka Westart oma rahwaga nende peäle ja sai peagu kõik Litwa rahwa suur wägi maha löödud, nenda ka suur hulk Gesti laesed, keda nemad olid kasa toonud. Suur hulk wara, pealegi hobused ja weiksed, mis nemad Gesti maalt riisunud, riided, sõariistad, kõik jäiwad ärawõitjate kätte.

Wene-maa, Maarja-maa homiku poolne naaber, ei olnud sel aeal weel mitte üks suur riik nagu meie aeal, waid seal oli ka palju pisikesi riiki, kelle walitsejad suuremate riigide üle „suurwürsstideks“ wähe-mate üle würsstideks nimetati. Nende seast olid Polotsku ja Pihkwa suurwürsstid Maarja-ma piire peäl. Polotsku suurwürsst nimega Wladimir tuli oma wäega ülsküla loosi alla sõdima, aga kui jo mõni Wenelaene seal surma walu oli tunda saanud, ja nemad rahwa kääst raha ja loomi olid mõinud, läksid nemad jälle foku poole. Pärast seda saatsid Toore d laesed kaksud Polotsku ja Litwa rahwa juure ja tahtsid sõbruse seadust teha, et üheslõus tahtsid Saksa suutumaks ära kautada. Aga ka piiskop Al-